

Mål T-329/00

Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Tullar — Import av nötkött från Sydamerika — Artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1430/79 — Krav på eftergift av importtullar — Rätten till försvar — Särskild situation”

Förstainstansrättens dom (tredje avdelningen) av den 27 februari 2003 . . II- 291

Sammanfattning av domen

1. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar — Artikel 13 i förordning nr 1430/79 — Kommissionens befogenhet att fatta beslut — Den berörda ekonomiska aktörens rätt att yttra sig (Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13)*

2. *Gemenskapsrätt — Principer — Rätten till försvar — Administrativt förfarande för eftergift av importtullar — Skyldighet för kommissionen att självant tillhandahålla berörd part samtliga handlingar som kommissionen anført emot honom — Föreligger inte — Skyldighet för berörd part att begära att få tillgång till dessa — Skyldighet för berörd part att göra ansträngningar*
(Artikel 255 EG; rådets förordning nr 1430/79, artikel 13)
3. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar — Iakttagande av rätten till försvar — Insyn i akten — Gränser — Konfidentiella handlingar — Rätt att göra fotokopior — Omfattas inte*
(Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13)
4. *Europeiska gemenskapernas egna medel — Återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar — Artikel 13 i förordning nr 1430/79 — Räckvidd — "Särskild situation" — Begrepp — Kommissionens befogenhet att fatta beslut — Villkor för utövande*
(Rådets förordning nr 1430/79, artikel 13)
5. *Gemensamma tulltaxan — Gemenskapens tullkvoter — Kommissionens tillämpning — Skyldigheter inom ramen för samarbetet med medlemsstaterna*
(Artikel 211 EG; rådets förordning nr 1468/81, artikel 14a)

1. Med hänsyn till det utrymme för skönmässig bedömning som kommissionen förfogar över när den fattar ett beslut med tillämpning av generalklausulen grundad på skälighet i artikel 13 i förordning nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, är det viktigt att rätten att yttra sig säkerställs i förfaranden om eftergift av importtullar.
2. Principen om rätten till försvar i samband med det administrativa förfarandet i ett ärende om eftergift av importtullar innebär enbart att den berörda personen skall beredas tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt tillkännage sin ståndpunkt, åtminstone beträffande de omständigheter, inbegripet handlingar som kommissionen har anført mot honom för att motivera sitt beslut. Det krävs däremot inte att kommissionen på eget initiativ beviljar tillgång till samtliga handlingar som eventuellt har ett samband med det ärende som kommissionen handlägger med anledning av en ansökan om eftergift. Om den berörda personen anser att sådana handlingar är relevanta för att visa att det föreligger en särskild situation och/eller för att visa att personen i fråga

(se punkt 45)

inte kan tillskrivas klar försumlighet eller bedrägeri, ankommer det på denna att begära att få tillgång till dessa handlingar i enlighet med de bestämmelser som antagits av institutionerna med stöd av artikel 255 EG.

fidentiella handlingar begränsade till en rätt att ta del av en version eller sammanfattning av de aktuella handlingarna som inte är konfidentiell.

(se punkt 59)

Trots att principen om rätt till försvar medför ett antal processuella skyldigheter för kommissionen, förväntas den berörda parten nämligen göra vissa ansträngningar. Om denna part anser att dess rätt till försvar inte tillräckligt har iakttagits under det administrativa förfarandet, ankommer det på denna att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att så blir fallet eller åtminstone i god tid påtala detta för den behöriga myndigheten.

(se punkterna 46 och 47)

3. Rätten att ta del av handlingarna i ett förfarande om eftergift av importtullar inbegriper inte en rätt för det berörda företaget att fotokopiera konfidentiella handlingar. De berörda har i princip inte ens rätt att ta del av samtliga konfidentiella dokument. Som regel är de berördas rättigheter vad avser kon-

4. Enligt artikel 13.1 i förordning nr 1430/79 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar har den betalningsskyldige rätt till eftergift av importtullar om han visar dels att det föreligger en särskild situation, dels att varken klar försumlighet eller bedrägeri kan tillskrivas honom. Denna bestämmelse utgör en general-klausul grundad på skälighet som skall tillämpas när de omständigheter som kännetecknar förhållandet mellan den ekonomiska aktören och administrationen är sådana att det inte är skäligt att denna aktör skall bära en skada som han normalt inte skulle ha burit.

En särskild situation skall anses föreligga i fall där den betalningsskyldige till följd av omständigheterna befinner sig i en undantagssituation jämfört med övriga aktörer som bedriver samma verksamhet och om han inte skulle ha lidit den skada som följer av att tullarna tas ut i efterhand om dessa omständigheter inte hade förelegat.

Kommissionen skall, vid sin bedömning av om omständigheterna i ett konkret fall ger upphov till en särskild situation i den mening som avses i nämnda bestämmelse ta ställning till samtliga relevanta sakuppgifter. Även om kommissionen har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning är den skyldig att använda denna befogenhet så, att den faktiskt gör en avvägning mellan å ena sidan gemenskapens intresse av att säkerställa att tullbestämmelser följs och å andra sidan det intresse som en importör som har handlat i god tro har av att inte bära skador som överstiger den normala kommersiella risken. Kommissionen kan i sin undersökning av om ansökan om eftergift är berättigad följaktligen inte nöja sig med att beakta importörens handlande. Den skall även bedöma vilken inverkan dess eget beteende och de nationella myndigheternas beteende har haft på den uppkomna situationen.

(se punkterna 61, 62, 64 och 71)

5. Kommissionen är i enlighet med artikel 211 EG och principen om god förvaltningssed skyldig att säkerställa en riktig tillämpning av gemenskapens tullkvoter. Vid fullgörandet av denna skyldighet skall kommissionen inte

bara genast vidarebefordra den information som den har erhållit med stöd av artikel 14a i förordning nr 1468/81 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och samarbete mellan de förre och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen till myndigheterna i övriga medlemsstater. Kommissionen skall också se till att medlemsstaterna iakttar de skyldigheter som följer av bestämmelsen i fråga. Kommissionens skyldighet kan nämligen inte enbart anses bestå i en skyldighet att passivt vidarebefordra den information som de behöriga myndigheterna i en medlemsstat har valt att lämna till institutionen. När myndigheterna i en medlemsstat har informerat kommissionen om att förfalskade importlicenser eller dellicenser har upptäckts är kommissionen sålunda skyldig att så snart som möjligt, från myndigheterna i den medlemsstat från vilken de förfalskade licenserna och dellicenserna tycks häröra, inhämta all information som kan antas underlätta upptäckten av ytterligare förfalskade dokument. Kommissionen är skyldig att genast överlämna den på detta sätt inhämtade informationen till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater.

(se punkterna 89 och 109)